

הכשרת כוחות לתעסוקה מבצעית הדוגמה של המרינס

נח משימה של המארינס מפטרל בעירה באפגניסטן |
המפקדים האמריקנים מודים שהחלפת הכוחות בגזרות היא
אכן נקודת תורפה שיצרה כשלים מבצעיים - בעיקר בשלבים
הראשונים של הלחימה באפגניסטן

סא"ל אבי דהן
קצין קישור למרינס

יחידות המרינס מוצבות לסירוגין באפגניסטן ובארה"ב: 7 חודשים באפגניסטן, לאחר מכן 14 חודשים בארה"ב וחוזר חלילה. לפני חזרתה של יחידת מרינס לאפגניסטן היא עוברת סדרה של אימונים ששיאם תרגיל מסכם בדגם של עיר אפגנית שנבנתה במדבר מוהבי שבקליפורניה

מבוא

חטיבת המשלוח של המרינס (Marines Expeditionary Brigade) שנלחמת באפגניסטן אינה מוצבת שם באופן קבוע. היא משרתת שם במשך 7 חודשים, ולאחר מכן חוזרת לארצות-הברית להתרענות ולאימונים למשך 14 חודשים. כשהיא נמצאת בארצות-הברית מחליפה אותה חטיבת משלוח אחרת של המרינס. כל עוד נלחמה ארצות-הברית גם בעיראק, נמשכה תקופת ההתרענות והאימונים 7 חודשים בלבד, דהיינו סבב רגיל כלל 7 חודשי שירות באפגניסטן או בעיראק, 7 חודשי התרענות ואימונים במולדת, וחוזר חלילה. בשיטה הזאת של ניהול מבצעים טמונה הסכנה שהחטיבה שמגיעה מארצות-הברית אינה מכירה את הגזרה שאליה היא נשלחת ושהידע המבצעי שצברה החטיבה היוצאת יילך לאיבוד. יש לציין ששיטת הסבבים הזאת אינה ייחודית רק למרינס: זוהי

חטיבה בצבא היבשה, ולאחר מכן מובאים שלושה פרקים: הפרק הראשון מפרט את התהליך של שימור הידע בכניסה לתעסוקה המבצעית - תהליך שפיתח מפקד פיקוד המרכז לשעבר, גנרל דייוויד פטראוס (כיום מפקד זירת אפגניסטן), בעבור הכוחות שמשרתים במרחב הפיקוד; הפרק השני מפרט את אימוני ההכנה של חיל הנחתים לקראת התעסוקה המבצעית; והפרק השלישי מתאר את האימון המרכזי במהלך ההכנה לתעסוקה המבצעית בבסיס האימונים המרכזי להכנת הכוחות - בסיס 29 פאלמס (29 Palms).

הקדמה: מבנה החטיבה במרינס ובצבא היבשה מבנה החטיבה במרינס

חטיבת המשלוח של המרינס הותאמה במיוחד ללחימה באפגניסטן. היא כוללת:

- 3 גדודי חי"ר (בכל גדוד 4 פלוגות). לוחמי החי"ר מנוידים באמצעות משאיות MRAP שממוגנות מפני מטענים או בכלי רכב קרביים ממוגנים מסוג JLTV.
- פלוגת טנקי אברהמס A1M1 המשובצים בכוחות החטיבה לפי הדרישות המבצעיות ולפי הערכת המצב של המח"ט.
- גדוד ארטילריה (18 קנים בקוטר 155 מ"מ או 122 מ"מ). גדוד הארטילריה מפוצל בין גדודי החי"ר (סוללה לכל גדוד חי"ר) או לפי הערכת המצב של המח"ט.
- פלוגת הנדסה על נגמ"שי ABV. את הפלוגה מפצלים בין גדודי החי"ר (מחלקת הנדסה לכל גדוד חי"ר).
- גדוד סיור (על נגמ"שי סיור LAV). את הגדוד לא מפצלים אלא הוא מופעל כפי שהוא במסגרת משימות החטיבה.
- גדוד תמיכה לוגיסטית. הגדוד הזה מפורז בין גדודי החי"ר, כך שלכל גדוד יש פלוגה לוגיסטית משלו.
- מסוקי סער (CH-46 ו-MV-22) ובחלק מהגדודים (CH-53) ומסוקי קרב (UH-1 - קובר). מספר המסוקים בכל חטיבה נקבע על פי הדרישות המבצעיות בגזרת הלחימה.
- מטוסים ללא טייס (Raven, Shadow) לאיסוף ולתצפית מוקצים מרמת הפלוגה ומעלה.
- כלבים לזיהוי חומרי נפץ שהם חלק אורגני מהגדודים (דהיינו, אין יחידה ייעודית של כלבנים שמקצה כלבים לגדודים לפי דרישה מבצעית).

המפקדים האמריקנים מודים שהחלפת הכוחות בגזרות היא אכן נקודת תורפה שיצרה כשלים מבצעיים - בעיקר בשלבים הראשונים של הלחימה באפגניסטן

מתכונת הפעולה של כל היחידות של בעלות הברית שלוחמות כיום באפגניסטן. בעלות הברית, ובהן ארצות-הברית, אינן מפעילות כיום באפגניסטן חטיבות מרחביות קבועות.

המפקדים האמריקנים מודים שהחלפת הכוחות בגזרות היא אכן נקודת תורפה שיצרה כשלים מבצעיים - בעיקר בשלבים הראשונים של הלחימה באפגניסטן. בעקבות זאת הופקו לקחים כדי למנוע את הכשלים האלה: פיקוד המרכז של ארה"ב (Central Command) גיבש תוכנית עבודה הכוללת סדר פעולות שיטתי המחייב את כל הכוחות המגיעים ללחימה: חיל הנחתים (מרינס), צבא היבשה (Army), חיל האוויר, חיל הים, המשמר הלאומי וכן יחידות המשלוח של צבאות הקואליציה מרחבי העולם.

המאמר הזה כולל הקדמה ובה פירוט המבנה של חטיבת מרינס ושל

מבנה החטיבה הכנדה בצבא היבשה

צוות הקרב החטיבתי (Brigade Combat Team) הותאם ללחימה בעיראק וכלל:

- 2 גדודים ממוכנים. כל גדוד כלל 7 פלוגות לפי החלוקה הבאה:
 - 2 פלוגות טנקים (מדגם M1A2), 2 פלוגות חי"ר ממוכן (על נגמ"שי ברדלי), פלוגת הנדסה, פלוגת תמיכה לוגיסטית, פלוגת מפקדה גדודית.
- גדוד סיור (על נגמ"שי סטרייקר).
- גדוד ארטילריה (18 קנים בקוטר 155 מ"מ).
- גדוד תמיכה לוגיסטית.
- טייסת מסוקי סער (בלק הוק) וטייסת מסוקי קרב (אפאצ'י).
- מספר המסוקים בכל חטיבה נקבע בהתאם לדרישות המבצעיות בגזרה שבה התנהלה הלחימה.
- מטוסים ללא טייס לרמת הפלוגה והגדוד.
- כלבים לזיהוי חומרי נפץ שהם חלק אורגני מהגדודים.

מפקדים ברמת מח"ט ומג"ד, ולעיתים אף ברמת מ"פ, מסיירים בגזרת הלחימה שאליה אמורה להישלח יחידתם. הסיור נערך בדרך כלל ארבעה חודשים לפני הכניסה ללחימה, כלומר, לפני התחלת האימון לקראת לחימה (אל"ל) בבסיסי האימונים בארצות-הברית

פרק א': שימור הידע והכנת הכוחות ללחימה בפיקוד המרכז

תהליך שימור הידע והאופן שבו מכינים את הכוחות ללחימה בפיקוד המרכז של ארה"ב הם תוצאה של לקחים שהופקו מתהליך כניסת הכוחות ללחימה בגזרות השונות ופותחו במהלך חמש שנות הלחימה האחרונות. על המלאכה הזאת ניצח גנרל דיוויד פטראוס בעת שהיה מפקד פיקוד המרכז. התהליך נועד למנוע את אובדן הידע המבצעי בעת חילופי כוחות וכן את אובדן הידע המבצעי בתוך היחידות. התהליך הוא חלק מסדרת פעולות (צ'ק ליסט) שאותן חייבת לעשות כל יחידה לפני שהיא מגיעה ללחימה במרחב של פיקוד המרכז. להלן הרשימה של הפעולות האלה:

1. **התמחות גזרתית.** כוחות המשלוח (אוגדות, חטיבות, גדודים) מתחלפים מדי שבעה חודשים, אך חוזרים לאחר 14 חודשים בדיוק לאותה הגזרה שבה לחמו. כתוצאה מכך מפקדי הדיוויזיות, מפקדי החטיבות, מפקדי הגדודים וכן חלק מקציני המטה חוזרים לגזרה שהם מכירים. לעומת זאת, המפקדים ברמת המ"מים והמ"פים מתחלפים רובם ככולם בין התעסוקות. אשר ללוחמים - הם משתתפים בממוצע בשתיים עד שלוש תעסוקות מבצעיות (לרבות אלה שיוצאים לקורסי פיקוד וחוזרים לגדוד) במהלך שירות הקבע הראשון שלהם (שנמשך ארבע שנים).

2. **סיור קציני הקישור.** שלושה-ארבעה חודשים לפני ההחלפה, במהלך תהליך ההחזרה לכשירות הנעשה בבסיסי האימונים בארצות-הברית, מגיעים כמה קציני קישור ממטה האוגדה והחטיבה אל הגזרות כדי להתעדכן בפעילות המבצעית, בהערכת המצב (מודיעין, קרקע ואויב), בלקחי הלחימה המרכזיים ובהלך הרוח. לאחר מכן הם חוזרים אל בסיסי האימונים בארצות-הברית כדי להעביר את התרשמויותיהם ואת מסקנותיהם למפקדים וללוחמים שנמצאים בעיצומן של ההכנות המקצועיות לקראת החזרה לזירה.

3. **למידה מרוחק.** במהלך המחצית השנייה של תהליך החזרה לכשירות נכנסים מפקדים מרמת מ"פ ומעלה לעמדה שנקראת "עמדת פיקוד עתידית" (Command Post of the Future). זוהי עמדה ממוחשבת שמאפשרת להצטרף - מבסיסי האימונים בארצות-הברית - לתדריכים, לקבוצות פקודות, לתחקירי אירועים ולהרצאות בזירות הלחימה מעבר לים. נוסף על כך, במהלך האימונים לקראת החזרה ללחימה מקבלים המפקדים והלוחמים הנמצאים בבסיסי האימונים בארצות-הברית תדריכים והרצאות באמצעות שיחות ועידה (וידאו קונפרנס) מהמפקדים שנמצאים בזירות הלחימה.

4. **סיור שטח לפני אימון לקראת לחימה.** מפקדים ברמת מח"ט ומג"ד, ולעיתים אף ברמת מ"פ, מסיירים בגזרת הלחימה שאליה אמורה להישלח יחידתם. הסיור נעשה בדרך כלל ארבעה חודשים לפני הכניסה ללחימה, כלומר, לפני התחלת האימון לקראת לחימה (אל"ל) בבסיסי האימונים בארצות-הברית. במהלך הסיור לומדים המפקדים ביסודיות את הטכניקות הקרביות ואת התרגולות וכן הם לומדים את השטח ואת האויב ומתעדכנים בנוגע ללקחים שהופקו מהאירועים המבצעיים המרכזיים.

5. **הארכת תפקידי הפיקוד.** כדי למנוע מצב שבו כל סגל הפיקוד ברמת הגדוד והחטיבה הוא חסר ניסיון מבצעי בגזרת הלחימה המיועדת הוחלט להאריך את משך הקדנציה של המג"דים, של המח"טים ושל מפקדי הדיוויזיות לשלוש-ארבע שנים. כך עושה כל בעל תפקיד לפחות שתי תעסוקות באותו האזור עם אותה היחידה.

6. **שימוש במרכזים להפקת לקחים.** לרשות המרינס וצבא היבשה עומדים מרכזים להפקת לקחים שבהם נערכים תחקירים מקצועיים של קרבות ושל אירועים מבצעיים. המרכזים להפקת לקחים שולחים קציני תחקור לגזרות המבצעיות, שם הם מסופחים לכוחות הלוחמים ולומדים את השטח, את האויב וכן את ההיבטים המקצועיים, המבצעיים ואף הפסיכולוגיים של השירות המבצעי בגזרות השונות. לאחר חזרתם לארצות-הברית כותבים קציני התחקור סיכומים מקצועיים. הסיכומים האלה - וכן תחקירי האירועים המבצעיים - מעובדים למצגות על לקחי הלחימה, ואלה מופצות ברשת המחשבים לכל בתי הספר ללחימה ולכל בסיסי האימונים. המצגות והתחקירים מסייעים למפקדי הכוחות, המתכננים לקראת הלחימה, ללמוד את השטח ואת אופי הפעילות המבצעית וכן להבין את

חיילי מרינס באימונים בסאן דייגו | הצורך לאמן את הנחתים ואת מפקדיהם באמצעים הקיימים בזירות הלחימה הוא אחד הלקחים המרכזיים שהופקו מהלחימה באפגניסטן ובעיראק

הלחימה. בשלב החפיפה לומדים המפקדים הנכנסים - כפי שמקובל גם בצה"ל - על השטח ועל האויב, את התרגולות ואת הטכניקות הקרביות. נוסף על כך הם לומדים את הנהלים המבצעיים וכמובן את ההיסטוריה של הגזרה. זאת ועוד, צבא ארה"ב משקיע מאמצים רבים לבנות הן באפגניסטן והן בעיראק צבא, משטרה וממשל (מרכזי, מחוזי ועירוני). במהלך החפיפה נערכות פגישות היכרות ופגישות עבודה בין בכירים מקומיים למפקדים הנכנסים לתעסוקה המבצעית כדי לשמור על רצף ועל המשכיות גם בתחום הזה.

8. השארת חופפים עם הכוחות בגזרת הלחימה. על כל

חטיבה להשאיר בגזרה שאותה היא עוזבת כמה קציני מטה (אג"ם, מודיעין, קשר, ממשל ולוגיסטיקה), וכן נהגים מבצעיים ומפקדי שיירות (לרוב, קציני תותחנים). הקצינים והחיילים האלה נשארים מאחור כדי לסייע לכוחות החדשים להיכנס לגזרה. פרק הזמן שבו על הקצינים והחיילים האלה להישאר מאחור נקבע לפי מורכבות הגזרה. למשל, במחוז הלמנד שבדרום אפגניסטן, הנחשב לאלים במיוחד, נשארים החופפים לפרק הזמן הארוך ביותר - כחודש.

9. דיווג בכניסה לתעסוקה. כדי למנוע החלפה של מספר רב

דרכי הפעולה של האויב ולהכיר את האיומים בגזרות השונות. תחקירים חשובים במיוחד מגיעים לעיתים לידי מפקד פיקוד המרכז או אף לידי מפקד המרינס. נוסף על כך, בכל גזרת לחימה קיים מאגר של לקחים, של תחקירי פעילות ושל ידע גזרתי ספציפי המועבר בעת החפיפה ליחידה שנכנסת ללחימה. כל יחידה חדשה משלימה תהליך למידה סדור של לקחי הלחימה בגזרתה, לרבות לימוד אירועים מבצעיים שהתרחשו בגזרה. העיקרון המנחה בפעילות הזאת הוא ש"יש ללמוד מניסיונם של מי שהיו שם קודם" (Learn from those who gone "before").

7. חפיפה לפני כניסה לתעסוקה מבצעית. מפקדים מרמת

מ"מ ומעלה וכן קציני המטה בגדוד, בחטיבה ובאוגדה מגיעים לזירות הלחימה כארבעה שבועות לפני הגעת הכוחות כדי לעשות חפיפה עם המפקדים שבשטח. (באותו השלב מתארגנים הכוחות, מקבלים חופשה ולאחר מכן מפליגים אל זירות הלחימה בפיקודם של סגני המפקדים ושל הסמלים הבכירים בכל יחידה). בתקופת החפיפה מצטרפים המפקדים מהיחידות הנכנסות לפעילות המבצעית, לתדריכים ולקבוצות הפקודות ולומדים בדרך בלתי אמצעית את המתרחש בגזרת

לוחמי מרינס מתרגלים מגע עם אוכלוסייה אזרחית בדגם של כפר אפגני | כוחות של צבא ארצות-הברית מוצבים במספר רב של מוקדי חיכוך כמעט בכל יבשת ברחבי העולם

כמה שנים במקום אחר בעולם. יש לזכור שצבא ארצות-הברית לוחם או עושה תעסוקות מבצעיות במספר רב של מוקדי חיכוך כמעט בכל יבשת ברחבי העולם.

פרק ב': תהליך החזרה לכשירות וההכנה לתעסוקה המבצעית במרינס

יחידות המרינס (היחידה הבסיסית נקראת MEU - Marine Expeditionary Unit. גודלה כשל גדוד מוגבר) שירתו בעבר לסירוגין שבעה חודשים בפעילות מבצעית ושבעה חודשים בהכנות לקראת התעסוקה המבצעית שלאחר מכן (יחס של 1:1). היום, בעקבות נסיגת מרבית הכוחות האמריקניים מעיראק, השתנה סבב התעסוקה המבצעית והוא עתה ביחס של 1:2, כלומר, שבעה חודשי תעסוקה מבצעית ו-14 חודשי אימון והכנה לתעסוקה המבצעית שלאחר מכן. עם זאת, התעסוקה המבצעית למפקדות של כוחות המשימה החטיבתיים (MEB)¹ נמשכת שנה.

תקופת ההכנה לפעילות המבצעית מחולקת לכמה חלקים וכוללת התארגנות מהירה, חופשה בת שלושה שבועות, ארגון הסד"כ ואימוני חי"ר בסיסיים, אימון מסגרות, אימון לפני תעסוקה ("מוהבי וייפר"), השלמות מקצועיות ולוגיסטיות, חופשה בת שלושה שבועות לפני תעסוקה ותקופת ההפלה אל זירת הלחימה.

ב-2009 קבע ג'נרל ג'יימס ת' קונווי, מפקד המרינס, קריטריונים קבועים ומדדים לאימוני הכוחות. נקבעו חמש לבנות אימון קבועות:

1. הלבנה הראשונה: התארגנות וחופשה (שבוע התארגנות + שלושה שבועות חופשה). הפרק הזה מתרחש מיד עם סיום התעסוקה המבצעית וכולל הפלגה חזרה אל אחד משלושת בסיסי האם: קמפ פנדלטון, קמפ לז'ון או אוקינאוה שביפן. מיד

של יחידות בעת ובעונה אחת נעשית התחלופה בדירוג. את המועד המדויק שבו מוחלפת כל יחידה קובע האג"ם של פיקוד המרכז בהתאם לתמונת המצב הכללית (שמורכבת מהפעילות המבצעית שמתנהלת בזמן התחלופה וממידת המוכנות של הכוחות).

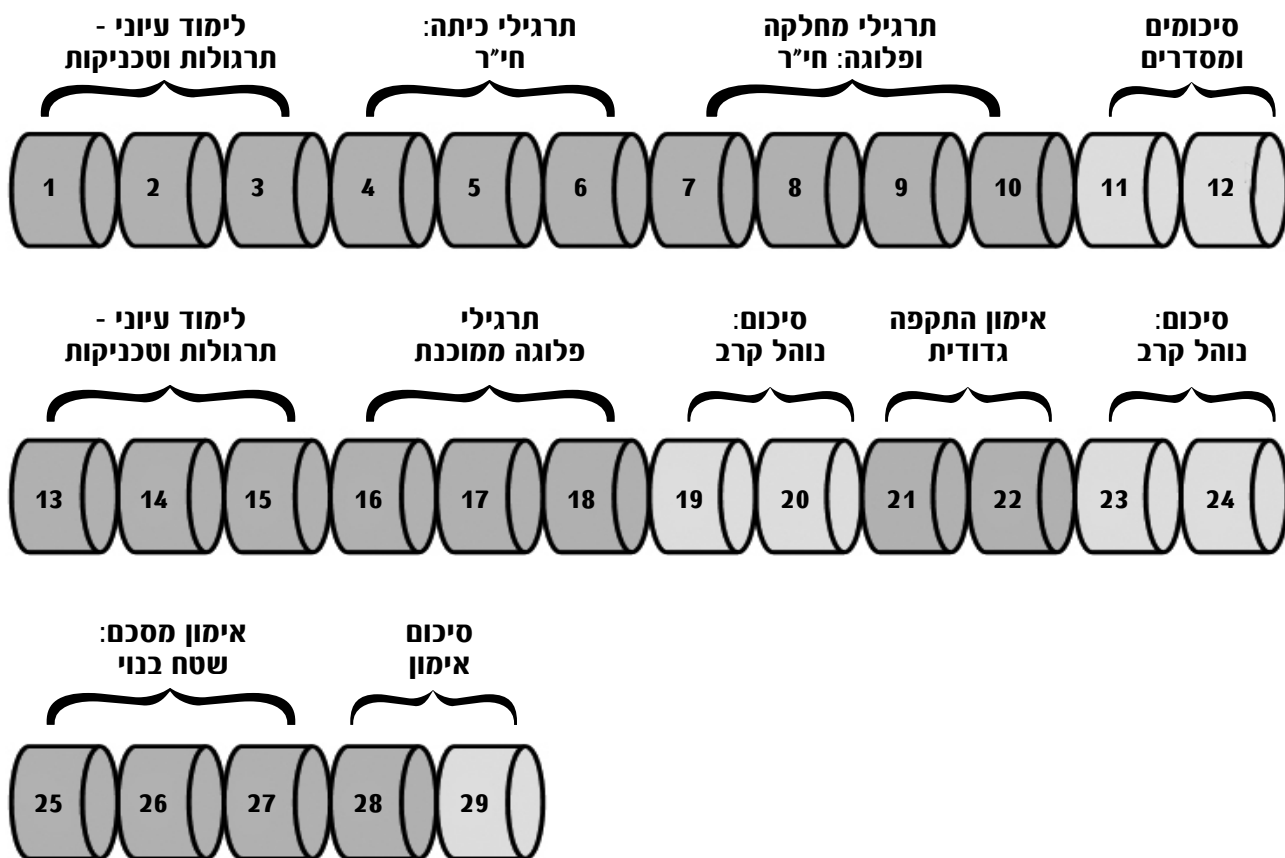
10. אימון עם כל אמצעי הלחימה. לקראת שיגורם לזירות הלחימה מתאמנים כיום הכוחות בבסיסים בארצות-הברית עם כל אמצעי הלחימה שמצויים באותן הזירות, ובהם משאיות ממוגנות, רק"ם, מערכות הפיקוד והשליטה וכל האמצעים הטכנולוגיים המתקדמים כגון רובוטים ואמצעים לנטרול מטענים. הצורך לאמן את הנחתים ואת מפקדיהם באמצעים הקיימים בזירות הלחימה הוא אחד הלקחים המרכזיים שהופקו מהלחימה באפגניסטן ובעיראק. יישום הלקח הזה שיפר מאוד את תהליך הכניסה של הכוחות לתעסוקות המבצעיות ואף הציל חיי אדם. יתרו על כן, נקבעו מדדי כשירות מחייבים, ורק לאחר שהכוחות עומדים בהם ניתן לשלוח אותם לזירות הלחימה.

יש לציין ששלושת הקצינים שרואינו לצורך כתיבת המאמר הזה (ראו את הנספח בסוף המאמר) הדגישו שתהליך החזרה לכשירות וכן תהליך החפיפה הארוך מכינים היטב את הכוחות לקראת הלחימה באפגניסטן ובעיראק (בעת עריכת הראיונות עדיין נלחם צבא ארה"ב בעיראק). מפקד מעבדת הקרב של המרינס, בריגדיר-ג'נרל הדלונד, ענה בתשובה לשאלתי כי לדעתו תפיסת ההפעלה הנהוגה בצה"ל - שלפיה פועלות בגזרות השונות מפקדות קבועות אורגניות של אוגדות ושל חטיבות מרחביות - אינה מתאימה לתפיסת ההפעלה של צבא ארצות-הברית ברחבי העולם. זאת בעיקר בגלל הקושי והמורכבות שבהקמת מפקדות אורגניות בכל

- עם תום החופשה מתחיל תהליך של חזרה לכשירות מקצועית ומבצעית. התהליך הזה מתקיים בבתי החי"ר של המרינס.
2. **הלבנה השנייה: בניית המסגרות - מרמת הפרט ועד רמת המחלקה (שמונה שבועות) במסגרת הגדודים האורגניים.** הלבנה הזאת כוללת את המשימות הבאות: קליטת מפקדים ולוחמים חדשים בגדוד, הכשרת מפקדים ברמות שונות בקורסי פיקוד (מ"כים, סמלים, מדריכים מקצועיים), שיגור חיילים לקורסים מקצועיים ללוחמת חי"ר בבתי הספר לחי"ר (במזרח: קמפ לז'ון, במערב: קמפ פנדלטון) וכן לקורסים לצליפה, לנהיגה מבצעית, ללוחמה נגד מטענים, ללוחמת נ"ט, להפעלת מרגמות ומקלעים, לאימוני מדריכים, ללימודי שפה ותרבות, לאימוני חוליות נשק, לאימונים בשטח פתוח ובשטח בנוי. המפקדים נשלחים גם לשבוע של לימודי מנהיגות.
- יחידות ההנדסה מקיימות את אימון החזרה לכשירות בקמפ לז'ון, ואילו גדודי השריון והתותחנים מסופחים לשם כך לבסיסי ההדרכה של צבא היבשה (פורט נוקס לשריון ופורט בליס לתותחנים).
3. **הלבנה השלישית: אימונים טקטיים (חמישה שבועות).** הלבנה הזאת כוללת אימוני מקצועות במסגרת היחידות ואימוני מסגרות טקטיות עד רמת הגדוד. במילים אחרות: המג"ד הוא

- שמתרגל את יחידותיו בסוגי הלוחמה השונים: לוחמה בשטח פתוח, לוחמה בשטח בנוי, לוחמה נגד מטענים (אימוני שיירות), לוחמת הרים (רלוונטי ליחידות שמיועדות להישלח לשטחים ההרריים באפגניסטן) וכן הפעלת סיוע אווירי קרוב ואש ארטילרית.
4. **הלבנה הרביעית: אימון לפני תעסוקה מבצעית ("מוהבי וייפר") - אימון משולב לכל צוותי הקרב הגדודיים בפיקודו של מפקד הגדוד שיהיה גם מפקד הכוח בתעסוקה המבצעית (חמישה שבועות).** זהו אימון מרוכז שנמשך חודש ימים ומתנהל בבסיס 29 פאלמס שבקליפורניה. האימון כולל הכנה הן ללחימה נגד צבא סדיר בשטח פתוח והן ללחימה נגד גרילה בשטח בנוי. במסגרתו נדרשים הכוחות המתאמנים לעמוד במשימות שונות הדומות לאלה שמצפות להם בגזרות המבצעיות.
5. **הלבנה החמישית (שישה שבועות) - הכנות אחרונות.** הלבנה הזאת כוללת את יציאת המפקדים (מרמה של מפקדי מחלקות וכן קציני המטה בגדוד ובחטיבה) לחפיפה בגזרות, השלמות מבצעיות בפיקוד הסגנים והסמלים (שבוע); התארגנות (שבוע), חופשה לפני תעסוקה (שבועיים) והפלגה לזירת הלחימה של פיקוד המרכז (שבועיים).
- הרעיון המרכזי של מתכונת ההכנה הזאת הוא שכל המרכיבים של

מבנה אימון "מוהבי וייפר" בחתך לפי ימים ונושאים

חיילי מרינס באימונים בבסיס 29 פאלמס במדבר מוהבי בקליפורניה | המטרה המרכזית של הבסיס היא להכין כוחות (כרמת המסגרות הגדודיות) לקראת פעילות מכצעית של כשבעה חודשים באפגניסטן

הגדודיות) לקראת פעילות מבצעית של כשבעה חודשים באפגניסטן. בגרף הפעילות השנתית של הבסיס מתוכננים 18 אימונים (ל-14 גדודי חי"ר, ל-2 גדודי שריון ול-2 גדודי סיור). כל אימון נמשך כשלושה חודשים.

מתקני האימונים בבסיס הם רבים ומגוונים ומאפשרים לכוחות להתאמן באש, להתאמן בשטחים עירוניים (בבסיס יש תשעה מתקנים ללוחמה בשטח בנוי בגדלים שונים ובתצורות שונות) ואף להתאמן בשטחים הרריים. כמו כן מצויים בבסיס סימולטורים שונים.

תשעת מתקני האימונים ללחימה בשטח בנוי מורכבים ממאות מכולות בגדלים שונים, שכל אחת מהן מעוצבת באופן שונה מבפנים ומבחוץ. תשעת המתקנים הם למעשה עיר אחת גדולה שבנויה מכמה מתחמים ושכונות. השכונות דומות זו לזו (אין בעיר הזאת מחנה פליטים), ובכל אחת מהן הוקמו מתקני ביטחון ומוסדות שלטון. למעשה, כל אחת מהפלוגות המתאמנות מקבלת אחריות למתחם כזה ומקימה בו את בסיס המבצעים הקדמי שלה (FOB - Forward Operation Base). במילים אחרות: העיר מחולקת לגזרות פלוגתיות - כפי שקורה בפועל באזורים העירוניים באפגניסטן שבהם פועלים כוחות אמריקניים.

לביום האויב והמציאות המבצעית שבה נתקלים הלוחמים נשכרו שירותיה של חברה אזרחית שמעסיקה בבסיס יותר מ-100 אזרחים אמריקנים - רובם פליטים לשעבר מעיראק ומאפגניסטן. האזרחים האלה מדמים במהלך התרגילים חוליות אויב, גורמי ממשל, אזרחים

כוח המשימה יתאמנו לקראת שייגורם לזירת הלחימה: גורמי הפיקוד, כוחות היבשה (גדוד החי"ר, פלוגת השריון, סוללת הארטילריה), גורמי הלוגיסטיקה (פלוגת הלוגיסטיקה) והכוח האווירי (הטייסות הרלוונטיות). כך מתאפשר לכוח המשימה הגדודי (MEU) להתאמן יחד לפני התעסוקה בפיקודו של מפקד אחד (על פי העיקרון "נתאמן כמו שנילחם").

פרק ג': בסיס האימונים 29 פאלמס של המרינס להכנה לקראת התעסוקה המבצעית

29 פאלמס הוא בסיס האימונים המרכזי של המרינס. הבסיס, ששוכן במרכז קליפורניה (במדבר מוהבי), משמש מרכז האימונים ליחידות הטקטיות. יחידות ההדרכה שבבסיס מתמחות באימון יחידות המרינס לקראת התעסוקה המבצעית שלהן באפגניסטן. כמו כן משמש 29 פאלמס בסיס האימונים המשולבים והאימונים לפני תעסוקה מבצעית לכל הכוחות - בסדיר ובמילואים. הבסיס כולל כמה מרכזים ומתקנים, ובהם המרכז האימונים טקטיים, המרכז לאימונים באש, המרכז להדרכות ולאימון צבאות וכוחות ביטחון, המרכז לאימוני מפקדות, המרכז לאימון קציני מבצעים וכן מטווחים לכל כלי הנשק שבשירות חיל הנחתים. נוסף על כל אלה 29 פאלמס הוא גם בסיס הקבע לכשליש מחטיבת המשלוח הראשונה של המרינס (Marine Expeditionary Force - 1 MEF) שהבסיס המרכזי שלה הוא קמפ פנדלטון. המטרה המרכזית של הבסיס היא להכין כוחות (ברמת המסגרות

ועוברי אורח באזורים עירוניים וכפריים.

בתרגיל המסכם נתקלים הלוחמים ב"אוכלוסייה אזרחית" וב"לוחמי טאליבאן" בכל רחבי ה"עיר". התרגיל כולל הן מגעים עם "האוכלוסייה הלא מעורבת" (כולל ב"מוסדות שלטון") והן לחימה עם "לוחמי הטאליבאן" במקומות מסתור ובבונקרי לחימה. לכל אחד מהאזרחים שמדמה את האויב יש זהות מוגדרת שמבוססת על תעודות ועל אישורים בהתאם לתפקידו ואפילו לוח זמנים יומי מתוכנן. לכן כאשר מתחקרים אותו, יש לו "סיפור" שנשמע אמין. האזרחים שמדמים את האויב כפופים למנהלת ראשית. זו קובעת מראש את לוחות הזמנים ואת השיבוץ שלהם במשך התרגיל.

אימון לפני תעסוקה מבצעית של חיל הנחתים - אימון "מוהבי וייפר"

אימון "מוהבי וייפר" הוא מרכיב מרכזי וחיוני בסדרת האימונים לקראת התעסוקה המבצעית של יחידות המרינס באפגניסטן. כל גדוד מרינס חייב לעבור את האימון הזה כדי להגיע לכשירות הנדרשת.

האימון נמשך חמישה שבועות וכולל הכנה מנטלית ותרבותית (שפה, תרבות, כללי התנהגות), אימוני מקצועות, אימון של צוות

לכיום האויב והמציאות המבצעית שבה נתקלים הלוחמים נשכרו שירותיה של חברה אזרחית שמעסיקה בכסים יותר מ־100 אזרחים אמריקנים - רובם פליטים לשעבר מעיראק ומאפגניסטן

קרב גדודי בקרב משולב בשטח פתוח וכן פרק אימונים מסכם שמוקדש ללוחמה בשטח בנוי (לרמה של צוות קרב גדודי).

זהו למעשה החלק היחיד באימון שבו לא שולט הכוח המתאמן. המדריכים והמפקדים באימון הם בוגרי הלחימה בעיראק או באפגניסטן. הם מגיעים לתקופת הדרכה של כשנתיים (תקופת ההכשרה של מדריך נמשכת כחצי שנה) והם מופקדים על אימון הכוחות בתרגיל בהיבטים המקצועי והארגוני. לרוב, מדובר בקצינים ובמפקדים שאינם קצינים (NCO) המקצועיים ביותר ביחידות הלוחמות.

מתודולוגיית האימון ברורה וכך גם תחומי האחריות: סגל המפקדים והמדריכים של המתקן אחראי לקביעת תוכנית האימונים - בשיתוף עם סגל הפיקוד של הגדוד - וכן הוא אחראי להעברת כל החומר המקצועי ולחניכה בשטח. באימון "מוהבי וייפר" משתתף כל סגל המפקדים של הגדוד. במהלך התרגיל חונכים את קציני הגדוד הן המג"ד והן חונכי הבסיס.

- כל פרק בנוי באופן כללי בצורה הבאה: שיעורים, תצוגה (או הדגמה), ירידה לשטח לאימוני מסגרת עד הרמה הפלוגתית, אימון מסכם גדודי, סיכום מקצועי.
- תרגילי המסגרת בשטח פתוח מתנהלים במתכונת של

תרגילי אש. התרגיל המסכם בשטח בנוי נעשה במתכונת של אימון "לח", דהיינו, באמצעות תחמושת ח"ק (חסרת קליע) ובאמצעות מיילס (מדמה ירי באמצעות קרני לייזר).

- בכל תרגיל מסגרת מרמת הפלוגה ומעלה מושם דגש על שיתוף פעולה אוויר-יבשה (סיוע אוויר קרוב) וכן על קרב משולב בהשתתפות שריון, חי"ר, הנדסה ותותחנים.
- לבנות הלימוד בתרגיל "מוהבי וייפר" בנויות בשיטה מתודולוגית. על כל גדוד להשלים 26 נושאים כדי להשיג את הכשירות הנדרשת באותו התחום. לכל נושא מתלוות הגדרות מדויקות של הכשירות הנדרשת.

סיכום

כמו יחידות המרינס, גם יחידות צה"ל מחלקות את זמנן בין שירות בחזית לבין אימונים בעורף. ההכנה הקפדנית של כוחות המרינס לקראת החזרה לחזית - בדוגמה שלפנינו לאפגניסטן - בהחלט ראויה ללמידה ואולי אף לחיקוי.

נספח: המקורות ששימשו לכתיבת המאמר

1. חומר מקצועי מהמרכז להפקת הלקחים של המרינס (MCCLL). המרכז הזה אחראי לאיסוף הידע המקצועי - מהאימונים בבסיסים ברחבי ארצות-הברית ומהמדינות שבהן לוחמים אנשי המרינס (כיום בעיקר באפגניסטן). הידע הזה מעובד ללקחים מבצעיים ולאחר מכן מוחזר למפקדים בשטח.
2. תחקיר שערכתי עם ריצ'רד (ריק) לונג, קצין מילואים של המרינס שמשמש מנהל הידע באגף המבצעים של מפקדת זרוע היבשה (MCCDC) בבסיס קוונטיקו שבווירג'יניה.
3. ראיונות שערכתי עם שלושה קצינים אמריקנים: מפקד מעבדת הקרב של המרינס (MCWL), בריגדיר-ג'נרל רוברט פ' הדלונד; קצין חי"ר מצבא היבשה, קולונל פטריק דונהיו, שהיה מג"ד באפגניסטן ובמהלך 2011 אמור להתמנות למפקד חטיבה ממוכנת (כרגע הוא עמית חוקר באוניברסיטת הרווארד); מייג'ר דייוויד לג'אנה מהמרינס שהיה קצין תיאום אווירי (FAC) במסגרת חטיבת המשלוח השנייה (MEB 2) במחוז הלמנד שבדרום אפגניסטן במשך כשנתיים וכיום משמש קצין מטה באגף המבצעים במפקדת זרוע היבשה בבסיס קוונטיקו שבווירג'יניה.

הערה

1. הגדודים משובצים אחת לשבעה חודשים תחת פיקודה של חטיבה מרחבית, שהיא למעשה כוח משימה חטיבתי (MEB) שמקבל אחריות על גזרה למשך שנה. החטיבה מעסיקה כוחות מחטיבות ומדיוויזיות שונות בתוך המרינס (מאחד משלושת ה־MEB). כך נוצר מצב כמו בצה"ל: מפקדם של גדודי החטיבה במהלך התעסוקה המבצעית אינו המח"ט האורגני.